

Sygnatura akt: V GC 826/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Kalisz, dnia 29 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska – Bruś

Protokolant: Anna Woźniakowska

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2016 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa – K. B., P. W.

przeciwko – (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. solidarnie na rzecz powodów K. B. i P. W. kwotę 3 388, 65 złotych (trzy tysiące trzysta osiemdziesiąt osiem złotych sześćdziesiąt pięć groszy) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 26 marca 2015 roku do dnia zapłaty,
2. zasądza od pozwanego solidarnie na rzecz powodów kwotę 743,50 złotych (siedemset czterdzieści trzy złote pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 617, 00 złotych (sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

SSR Magdalena Berczyńska – Bruś

Sygn. akt V GC 826/15

UZASADNIENIE

Powodowie M. G. i P. W. prowadzący działalność gospodarczą pod w formie spółki cywilnej pod nazwą (...) w K. wnieśli w dniu 25 maja 2015r. pozew przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. o zapłatę kwoty 3.388,65 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 26 marca 2015r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że przedmiotem działalności powodów jest wynajem pojazdów. W wyniku wypadku komunikacyjnego w dniu 22 stycznia 2015r. uszkodzeniu uległ pojazd marki B. (...) nr rej. (...) będący własnością T. S.. Sprawca wypadku posiadał obowiązkowe ubezpieczenie OC pojazdów mechanicznych zawarte z pozwanym.

Na skutek wypadku poszkodowany zmuszony był do wynajęcia pojazdu zastępczego od 22 stycznia 2015r. do dnia 20 lutego 2015r. Poszkodowany wynajął pojazd marki K. (...) w firmie powodów, za co powodowie wystawili fakturę VAT nr (...) z dnia 15 marca 2015r. na kwotę 8.917,50 zł. Poszkodowany dokonał na rzecz powodów cesji wierzytelności wynikającej z w/w faktury za najem pojazdu zastępczego.

W związku z zawartą ze sprawcą wypadku umową ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, poszkodowany T. S. zgłosił roszczenia związane z zaistniałym wypadkiem komunikacyjnym pozwanemu. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność co do zasady i zapłacił na rzecz powodów kwotę 3.745,35 zł brutto tytułem najmu

pojazdu zastępczego za cały okres najmu pojazdu tj. od dnia 22 stycznia 2015r. do dnia 20 lutego 2015r. pozwany jednak obniży stawkę dobową za najem pojazdu zastępczego do kwoty 105 zł netto za dobę.

Żądanie pozwu stanowi kwotę 3.388,65 zł stanowiącą różnicę pomiędzy odszkodowaniem przyznanym (29 dni x 129,15 brutto = 3.745,35 złotych brutto) a stawką dobową za najem pojazdu zastępczego w wysokości 200 zł netto (21 dni x 246 złotych brutto – 7.135 złotych brutto). Koszt najmu pojazdu o klasie odpowiadającej pojazdowi uszkodzonemu w wysokości 200 zł netto za dobę nie odbiega od lokalnych cen rynkowych. Odsetek wniesli o zasądzenie odsetek od dnia 26 marca 2015r. tj. od dnia następnego po dniu w którym pozwany odmówił częściowej wypłaty odszkodowania powodom za najem pojazdu zastępczego.

Powodowie wniesli o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z dziedziny techniki motoryzacyjnej, na okoliczność ustalenia dobowej stawki czynszu najmu na rynku lokalnym dla pojazdu o identycznej lub podobnej klasie do pojazdu uszkodzonego.

Do pozwu załączono umowę najmu samochodu, fakturę VAT nr (...) z 15 marca 2015r., informację pozwanego o uznaniu faktury VAT nr (...) w kwocie 3.745,35 zł.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, że na terenie lokalnym rynek wynajmu samochodów jest rozwinięty, natomiast stawki pojazdów są niższe aniżeli wynikające z umowy najmu pojazdu zastępczego zawartej przez poszkodowanego z powodami. Pozwany podtrzymał stanowisko, że stawka 200 zł netto jest stawką za wysoką jeżeli chodzi o segment I i klasę samochodu wynajętego K. (...). Ponadto podniesiono, że opinia biegłego powinna dotyczyć ceny najmu pojazdu wynajętego tj. K. (...).

Do odpowiedzi na pozew załączono akta szkody.

Powodowie w piśmie procesowym z dnia 25 września 2015r. otrzymali wnioskowaną w pozwie tezę dowodową opinii biegłego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 stycznia 2015r. powodowie zawarli z T. S. umowę najmu samochodu nr (...) marki K. (...) o numerze rejestracyjnym (...) na okres od 22 stycznia 2015r. do dnia 20 lutego 2015r. Wartość czynszu najmu pojazdu za jedną dobę wyniosła 250 zł. Czynsz najmu został powiększony o podatek VAT. Miał być płatny przez najemcę po zwrocie samochodu wynajmującemu.

Najemca oświadczył, że jest właścicielem (...) o numerze rejestracyjnym (...), który uległ uszkodzeniu w efekcie zdarzenia z dnia 22 stycznia 2015r., za które nie ponosi odpowiedzialności.

W § 6 ust. 3 umowy najemca przelał na Wynajmującego prawo do odszkodowania przysługujące z polisy sprawcy szkody w związku ze szkodą komunikacyjną wskazaną w punkcie poprzedzającym w zakresie kosztów wynajmu samochodu zastępczego. Wynajmujący przyjął te wierzytelność. Najemca zobowiązał się pokryć koszty najmu samochodu zastępczego w części nie objętej odszkodowaniem wypłaconym przez ubezpieczyciela oraz inne koszty wynikłe po stronie wynajmującego z racji dochodzonego odszkodowania.

Dowód: umowa najmu samochodu nr 6/01/2015 z 22.01.2015r. (k.11 - 12 akt)

W dniu 15 marca 2015r. powodowie wystawili wobec poszkodowanego T. S. fakturę VAT nr (...) na kwotę 8.917,50 zł z tytułu najmu auta –nr szkody (...) -03 pojazdu marki B. (...) nr rej (...) wynajem od 22.01.2015r. do dnia 20.02.2015r., płatną przelewem w terminie 7 dni, do dnia 22.03.2015r.

Dowód: faktura VAT nr (...) (k. 10 akt)

Pismem z dnia 26 marca 2015r. pozwany poinformował powodów, że faktura VAT nr (...) została uznana w kwocie 3.745,35 zł brutto. Jednocześnie wyjaśniono, że uznano za zasadny zwrot kosztów wynajmu pojazdu za okres odpowiadający okresowi niezbędnemu do technologicznej naprawy uszkodzonego pojazdu oraz okresowi od powstania szkody do dokonania oględzin i otrzymania dokumentu określającego zakres naprawy, okresowi niezbędnemu na znalezienie warsztatu naprawczego. Koszt najmu został zweryfikowany do średnich stawek stosowanych na rynku tj. 105 zł netto za jedną dobę za okres 29 dni.

Dowód: pismo pozwanego z 26 marca 2015r. (k. 13 akt)

Samochód uszkodzony B. (...) jest samochodem wyższej klasy średniej – E, którego nie można aktualnie wynająć w wypożyczalniach samochodów na terenie K..

Dobowa stawka wypożyczenia samochodu klasy E na rynku lokalnym w oparciu o przeprowadzoną analizę cenników wynosi 299 zł brutto za dobę.

Samochód wynajęty K. (...) jest samochodem klasy I -S. średnim. Aktualnie cena jego wynajmu wynosi 199 zł brutto za dobę. W 2015r. cena ta wynosiła 229 zł brutto.

Dowód: opinia biegłego sądowego (k. 52 – 69 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów oraz opinii biegłego sądowego.

Sąd zważył co następuje:

Podstawą niekwestionowanej przez pozwanego odpowiedzialności za szkodę wywołaną przez sprawcę kolizji drogowej w dniu 22 stycznia 2015r. była umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, zgodnie z którą pozwany przyjął na siebie odpowiedzialność za szkody wyrządzone osobom trzecim wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający lub ubezpieczony (art. 822 § 1 kodeksu cywilnego).

Odpowiedzialność sprawcy szkody wynika z przepisu art. 436 § 1 k.c., zgodnie z którym odpowiedzialność określona w art. 435 k.c. ponosi również samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody. W art. 435 §1 kodeksu cywilnego przewidziano odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła na skutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Zgodnie zaś z art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2013r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn. Dz.U. z 2013r., poz. 392 ze zm.) ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. W art. 36 ust. 1 ustawy wskazano, że odszkodowanie ustala się w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym. Oznacza to, że o rodzaju i wysokości świadczeń należnych od zakładu ubezpieczeń decydują przepisy kodeksu cywilnego, a w szczególności art. 361-363 oraz 444 – 447.

Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela (art. 8 ust.4 ustawy o działalności ubezpieczeniowej). Ubezpieczyciel odpowiada w granicach odpowiedzialności sprawcy szkody, na zasadach określonych w kodeksie cywilnym. Odpowiada więc za normalne następstwa działania bądź zaniechania, z którego szkoda wynikła. W tych granicach naprawienie szkody powinno obejmować wszystkie straty, które poszkodowany poniósł wskutek zaistnienia szkody (art. 361 § 2 k.c.). Przedstawione reguły nakazują przestrzeganie zasady pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że

odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej uszkodzenia stanowi szkodę majątkową. W piśmiennictwie podkreśla się, że normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. jest bardzo często niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego w sytuacji jego uszkodzenia. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem samochodu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu.

Konieczność wynajmu samochodu zastępczego nie była kwestionowana przez pozwanego. Nie był również kwestionowany przez niego okres najmu pojazdu zastępczego. Sporna była jedynie wysokość stawki czynszu.

Odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego; nie jest uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej (OSNC 2012/3/28, LEX nr 1011468, Biul.SN 2011/11/5). Sytuacja, gdy doszło do poniesienia przez poszkodowanego wydatków na uzyskanie pojazdu zastępczego w okresie remontu uszkodzonego pojazdu albo przez okres niezbędny do nabycia nowego pojazdu stanowi wydatki poniesione w następstwie zdarzenia szkodzącego, które by nie powstały bez tego zdarzenia, prowadzące do powypadkowego zmniejszenia majątku poszkodowanego, czyli straty (art. 361 § 2 k.c.). Przeważa w piśmiennictwie stanowisko, że muszą to być wydatki zmierzające do wyłączenia lub ograniczenia szkody i niewątpliwie są nimi koszty wynajmu pojazdu zastępczego w celu kontynuowania działalności gospodarczej lub zawodowej, ponieważ zapobiegają utracie określonych dochodów (art. 361 § 2 k.c.) Szkodę stanowią również konieczne wydatki związane ze zdarzeniem szkodzącym. Przy takim ujęciu, stratą w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. są objęte także wydatki, które służą ograniczeniu (wyłączeniu) negatywnych następstw majątkowych doznanych przez poszkodowanego w wyniku uszkodzenia (zniszczenia) pojazdu. Negatywnym następstwem majątkowym jest utrata możliwości korzystania z rzeczy, a więc utrata uprawnienia stanowiącego atrybut własności. W takiej sytuacji poszkodowanemu przysługuje roszczenie o zwrot wydatków na najem pojazdu zastępczego nieprzeznaczonego do kontynuowania działalności gospodarczej lub zawodowej, można je bowiem uznać za stratę (art. 361 § 2 k.c.) Zwrotowi mogą podlegać tylko wydatki rzeczywiście poniesione na taki najem....Różnorodność okoliczności związanych z następstwami wypadku komunikacyjnego oraz sytuacją życiową poszkodowanego nie pozwala na formułowanie kazuistycznych wskazań; podlegają one indywidualnej ocenie.

Poszkodowany utracił możliwość korzystania z pojazdu, którego koszty najmu wynoszą 299 zł brutto za dobę. Koszt wynajmu pojazdu wynajętego wynosił w 2015r. 229 zł na dobę, a aktualnie wynosi 199 zł brutto.

Zgodnie z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba, że sprzeciwiałoby się to zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W przedmiotowej sprawie poszkodowany dokonał prawidłowo i skutecznie na rzecz powodów przelewu przysługującej mu względem pozwanego wierzytelności z tytułu odszkodowania odpowiadającego kosztom wynajmu samochodu zastępczego. Powodowi ustalili w umowie stawkę czynszu w wysokości 250 zł za dobę netto. Domagając się od pozwanego odszkodowania obniżyli żądanie do kwoty 200 zł netto za dobę, czyli 246 zł brutto. Stawka ta, zdaniem sądu odpowiada cenom na rynku lokalnym.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania Sąd uwzględnił w całości powództwo.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 99 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, obciążając nimi w całości pozwanego. Na koszty podlegające zwrotowi powodowi przez pozwanego złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 170 zł, wynagrodzenie biegłego w wysokości 573,50 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda ustalone w oparciu o § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2002r., nr 163, poz.1349 ze zm.) wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

/-/ SSR Magdalena Berczyńska-Bruś